

at man ser noget forskellig paa dette Punkt, imod hvad man har set tidligere. De fleste industridrivende, med hvem man taler, indrømme villig, at Kultolden spiller en saa ringe Rolle med Hensyn til deres Udgifter, saa de derfor ikke paa nogen Maade kunne opgive nogen som helst Beskyttelse, saa jeg tror, at de meget gerne betale Kultolden, naar de beholde, hvad de have. Men det er egentlig ikke den Side af Sagen, jeg skal tillade mig at fremdrage, men jeg vil fremdrage dette, at ved alle Toldforhold spiller i Virkeligheden Prisen paa Verdensmarkedet en ganske anden Rolle, end man egentlig er tilbøjelig til at antage. Jeg skal anføre, at jeg f. Eks. mindes den Tid, da den Klasse, som nu koster 70 Øre pr. Pfd., kostede 16 Øre pr. Pfd. Der vil man se, at der er et ganske andet Spillerum, end Tolden kan faa. Sukkeret har før kostet 23 sh. pr. Centner i London, koster nu 13 sh. pr. Centner og har været nede i 10 sh.; der ser man, at det er en ganske anden Prisdifference end den, som Tolden kan foranledige. Ved Kullene er der to Faktorer, der spille en Rolle. Det er ikke alene Prisdifferencen, uagtet den tilvisse kan spille en temmelig stor Rolle — Priserne kunne stille sig forskellig for de forskellige Miner, navnlig efter som der er Striker eller ikke — men hvad der derimod spiller en langt større Rolle, det er Fragtsatserne. Jeg mindes saaledes, at Fragtsatserne tidligere have været 16 à 17 sh. pr. Ton, ja endogsaa 20 sh. Nu er Fragten for Djeblikket 6—7 sh. pr. Ton, ja paa Dampstibe er den vistnok endogsaa billigere. Naar man nu veed, at hver Shilling i Fragt paa en Ton Kul ækvivalerer omtrent Tolden, vil man se, at Fragtsatserne spille en ganske anden Rolle med Hensyn til Kullene end den Told, som vi have, saa at de industridrivende i Virkeligheden blive nødsagede til at regne med ganske andre Faktorer end med den Smule Told, som det kan beløbe sig til. Jeg tror derfor, at de fleste industridrivende ville være enige med mig i, at Tolden spiller, som tidligere bemærket, en saa ringe Rolle i deres Udgifter, at de ikke ere nødsagede til at tage Hensyn dertil. — Derimod er der en Side af Sagen, som jeg lægger megen Vægt paa, nemlig Balancen. Der er jo til det foreliggende Forslag til en Toldlov stillet adskillige Ændringer, og ingen af os veed, hvorledes det vil gaa med de Afstemninger, der finde Sted. Der er blandt andet stillet Forslag om at ophæve Skibsafgiften, der andrager omtrent 1 Million. Der er stillet Forslag om, at alle de Materialier, som medgaa til Skibshygningen her i Landet, skulle for Fremtiden

være toldfrie; hvor meget det vil andrage, tør jeg ikke med Bestemthed sige, men jeg antager, det vil blive saadan noget som 300,000 Kr. Der er stillet Forslag om Fris-tagelse for Afgift af tilkøbte Stibe. Det er vel ikke saa stort, men det er dog altid en 50,000 à 100,000 Kr. Der saa vi altsaa let 1 Million og 3—400,000 Kr. Skulle vi nu ogsaa opgive Kultolden, som er 1 Million, kan mulig Underbalancen blive for stor. — Der er en Side af Sagen, som er fremdragen, nemlig Hensynet til Smaafolk. At Kultolden for Smaafolk skulde have nogen som helst Betydning, kan jeg ikke paa nogen Maade indrømme, thi Tolden spiller en saa ringe Rolle i Detailsalget, at den der i Virkeligheden ikke vil mærkes. Det er derfor min Anmodning til ærede Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag, som er opstillet, idet jeg for mit personlige Bedkommende, naar Balancen bliver gjort op, og det viser sig, at vi kunne undvære Tolden paa Kul, skal være den første til at være med til at tage den tilbage igen, saa at Kullene gaa fri.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 31 til Position 106 om Lærreder, det angaar jo Frigørelse af Sættelærreder, har min ærede Kollega for 6te Kreds, det toldkyndige Medlem her i Salen (Martenzen), allerede gjort opmærksom paa, at dersom dette Ændringsforslag vedtages, vil det komme det abnorme frem, at man skal betale Told for det Garn, man bruger til at væve af, medens derimod det vævede Stof skal gaa fri. Jeg tror, at det er et saa abnormt Forhold, at det ikke vil vinde Bifald her i Tinget.

Det 3dje Ændringsforslag, jeg skal nævne, er Ændringsforslag under Nr. 43 til Position 166: Støtøj. Jeg tror der at vide, at den Position har været underkastet en overordentlig nøje Underjøgelse af baade sagkyndige og sagtyndige, og de ere alle komne til det Resultat, at 1 Kr. maatte være passende. Nu tvivler jeg vel ikke om, at min ærede Ven, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholdt), har stor Interesse for Jaget, men jeg tror dog, at Jagets Medlemmer ville bedre kunne varetage deres egne Interesser end han og se paa det med andre Øjne end han. Jeg vil derfor indstændig anmode om, at det høje Ting vil stemme mod den Ændring og blive staende ved Regeringens Forslag, som er 1 Kr. pr. Pfd. Jødtøj; man maa jo erindre, at den Klasse, det vil komme til Gode, nemlig Støtmagerne, er en meget bethdelig Klasse af Medborgere, og det er smaat for dem alle sammen. Naar de have øuffet det og troet,